

HOTELLET'S HISTORIE

1855-2005

Rønne Hovedgade ca. 1910. Hotellets rejsestald og træbalkon til venstre. Til højre urmager Jørgensens butik, købmand Hartvigsens grovare-købmandshandel (tømmer på gaden) og manufakturhandler Bundgaards butik. Længere tilbage ses fotograf Knud Andersens hus med kvisten. I baggrunden træalléen, der dannede indkørsel til Rønne fra Kalø siden.

VILFRED FRIBORG HANSEN

2005

I 1855 kom der nye tider til den ærlig talt noget slumrende landsby Rønede med dens otte små gårde og lige så mange huse, der alle ejedes af Kalø Gods. En ny Århus-Grenaa landevej blev nemlig anlagt nord for landsbyen, til erstatning for den gamle landevej, der gik nede langs vandet.

Herefter havde Kaløs kro, hvis hovedbygning endnu ligger ved krydset Molsvej - Kaløvej, en håbløs afsides beliggenhed. Det kunne Kaløs godsinspektør Adolf Olsen (på Kalø 1824-1862) og ejerne familien Jenisch fra Holsten naturligvis hurtigt indse.

Det var logisk for Kalø at bygge en helt ny kro oppe ved den nye landevej. Der blev købt jord op fra Moesbakkegård, som få år tidligere havde fået selveje fra Kalø. Den nye kro fik derved tillagt jorden mellem det nuværende Frederiks Allé og måske helt ned til den nuværende Rønne Allé – eller måske kun ned til Ceresvej (hertil gik Moesbakkegårds oprindelige jord). Spidsen, hvor nu Trangbæks boghandel er, blev krohave. En kro var dengang så vidt muligt selvforsynende med fødevarer, både kød og grøntsager. Til kroen hørte foruden selve krobygningen også lade, ko- og hestestald, samt rejsestald, hvor de rejsende kunne "indlogere" heste og vogne. Laden lå nordvest for krobygningen og omdannedes senere, på et tidspunkt før århundredskiftet 1900, til krosal (nu "teatersal"), mens ko-, heste- og rejsestald lå øst for kroen i samme bygning.

Rejsestaldens beliggenhed aftegner sig stadigvæk tydeligt i gadebilledet, idet den nuværende pejsebutik og vinbutik er opført på dens sted. Det ses, hvordan man naturligt, når man kom vestfra, kunne køre op foran krobygningen og direkte ind i rejsestalden. På de oprindelige tegninger af kroen ligger stalden i nord-syd retning med gavlen mod vejen, men på billeder fra omkring århundredskiftet ligger stalden i øst-vest retning langs vejen – muligvis er den første stald revet ned i mellemtiden og erstattet af en ny. Endelig i 1932 blev rejsestalden revet ned for at give plads for en bygning, der kom til at huse en møbelbutik i den vestlige ende og den nystiftede Rønede Brugsforening i den østlige ende (senere installatør Bruus, derefter Jons El, nu pejsebutik).

KROEN SKABER RØNDE

Kroen blev bygget samme år som den nye landevej, altså i 1855. Året er stadigvæk markeret midt på hovedbygningen – så år 1855 kan vi roligt kalde det moderne Røndes fødselsår, for i de følgende årtier voksede en helt ny by op omkring kroen. I de næste 25 år mere end tredobledes Røndes indbyggertal (fra 174 til 543 indbyggere), hele fire købmænd kom til, to smede foruden den gamle Kaløsmed, posthus (i det nuværende TV-hus Expert), læge (lægehuset var nuværende Grenaaevej 2) og bager, foruden en række håndværkere.

Handelsrejsende staldede hestene op i kroens rejsestald og indlogerede sig i kroen, og herfra tog de på daglige handelsture ud i Molslandet. Lørdag aften kom de unge langvejs fra for at komme til bal på kroen. Det gryende foreningsliv i den nye by brugte kroen som samlingssted. De jævnlige markeder og senere også det årlige dyrskue gav liv og omsætning i byen. Postvognen på ruten mellem Århus og Grenaa/Ebeltoft og senere, da jernbanen mellem Århus og Grenaa kom i 1877, mellem Mørke Station og Ebeltoft holdt ind ved kroen, der altså også fungerede som ventesal for de rejsende – praktisk med en dram i ventetiden. Kroen var byens absolutte omdrejningspunkt.

Da jernbanen kom til Hornslet, Mørke og Ryomgaard i 1876-77 flyttede udviklingen nordpå, og Rønede stod i stampe. Men da højskolen kom til i 1894 kom der så småt igen gang i udviklingen – og fra 1920'erne gik det for alvor stærkt, for da var "rutebilkongen" Laurits Jørgensen begyndt at oprette sit net af rutebiler over hele Djursland med Rønede som centrum.

Laurits Jørgensens garageanlæg og rutebilstation lå lige ved siden af kroen, så han har åbenbart købt den gamle krohave, hvor Kalø dog havde ladet bygge et typisk "Kaløhus" i spidsen ved Fr. Allé. 1937 byggede Laurits Jørgensen her en stor ny rutebilstation, den nuværende Trangbæks ejendom, og dermed forsvandt det lille Kaløhus i spidsen af grunden. Her blev i stedet venteværelse med et lille gammeldags "das" i den yderste del af spidsen.

Da DSB i 1934 overtog koncessionen på ruten Århus - Rønne - Grenaa blev kroen holdested for DSB-rutebilerne - sandsynligvis har det samme været tilfældet før 1934, da ruten kørtes af vognmand Hans Olsen fra Århus. Rutebilerne holdt i nogle år på landevejen foran kroen, senere i smøgen mellem kroen og fru Bertelsens hus, det senere "Den gyldne Kylling" og nu "Grill og Pizza". Det ophørte omkring 1950, da DSB lejede lokaler med ventesal hos Kilde Knudsen, hvor der nu er "Jons El", indtil DSB i 1954 fik sin egen rutebilstation på Ceresvej.

Kalø forpagtede kroen ud. Fra kroens oprettelse helt til 1912 havde familien Schmidt forpagtningen. Den oprindelige forpagter Schmidt døde allerede i 1859, men forpagtningen førtes videre af hans enke, efterhånden med hjælp af sønnen Søren Schmidt, der selv overtog forpagtningen i 1891. Han var ved siden af forpagtningen sognefoged og drev også købmandshandel fra kroen.

Familien Schmidt begyndte som sideforretning at drive et lille sommertraktørsted over for slotsruinen, fra et træskur, som forpagteren af Strandhuset, Niels Lund, havde opført. Her byggedes i 1927 en pavillon, der udviklede sig til en meget populær "kafferestaurant" under familien Lund (fru Jenny Lund og døtrene Musse og Olga). Kalø bortforpagtede den i 1968, hvorefter den ombyggedes og blev til Kalø Slotskro.

FREDERIK LEGARTH TEGNER RØNDES BYPLAN

Familien Schmidt ophørte med forpagtningen i 1912, og den blev derefter i en fire-års periode overtaget af J. J. Dall. Endelig i 1918 købte den legendariske indre-missionske handelsmand Frederik Legarth kroen af Kalø. Legarth købte omkring samme tid også byens afholdshotel, der lå i den bygning, der nu er "Imerco". Meningen var åbenbart at nedlægge det for at undgå konkurrence til kroen.

Som vanligt, når Frederik Legarth havde købt en ejendom, splittede han den op for at tjene mest muligt. Således også med kroen. Krojorden blev udstykket – og en om muligt endnu værre skæbne overgik kroen, idet den stærkt indre-missionske Legarth solgte den videre som afholdshotel til L. P. Petersen. Navnet blev ændret til det nu mere passende "Rønne Missionshotel".

I 1917 fik Aarhus Privatbank lov at leje sig ind i den mellembygning mellem hovedbygningen og salen, som blev opført for at forbinde de to bygninger, måske samtidig med at kroladen blev ombygget til krosal. Oprindeligt var der beboelse i mellembygningen. Banken flyttede ind i egne bygninger i 1925, og i stedet etablerede kroen bageri i mellembygningen – en praktisk kombination for en kro.

Frederik Legarth tog nu fat på udstykningen af den tidligere krojord. Allerede i 1918 solgtes jord fra til højskoleforstander Kr. Herskinds nyoprettede "præliminær- og artiumskursus" (nu gymnasiet), og samme år solgtes jord fra til det indre-missionske Rønne Privatmejeri, der ikke behandlede mælk om søndagen – det blev dog i 1925 til Andelsmejeriet Kalø-Vig. Mejeriet lå, hvor der nu er grøn plæne til gymnasiet øst for Kr. Herskindsvej (nedrevet 1971). Resten af krojorden udstykkedes til

byggegrunde. Man kan med nogen ret sige, at Frederik Legarth gennem sin udstykning af krojorden kom til at tegne Røndes byplan, og det er vel ganske rimeligt, at han fik en gade opkaldt efter sig: Frederiks Allé.

L. P. Petersens ”Rønde Missionshotel” blev ikke nogen stor succes, selv ikke i det indre-missionsk prægede Rønde. Uden spiritussalg har det ikke været den helt store forretning, og Petersen solgte i 1922 videre til Åge Holm, der omdøbte kroen til det mere moderne ”Hotel Rønde” - og så ansøgte han i øvrigt sognerådet om at få spiritusbevilling.

KAMPEN OM SPIRITUSSEN

Kroejer Holms ansøgning om spiritusbevilling blev noget af en politisk gyser i sognerådet. By og egn deltes i spørgsmålet – i de første mange år med en smal overvægt i sognerådet til afholdssiden, der nægtede spiritusbevilling. Da Holm søgte igen i 1937 enedes sognerådet om at afgøre spørgsmålet ved en folkeafstemning, der skulle afholdes samtidig med sognerådvalget i 1937.

Ved den lejlighed oplevede Hotel Rønde nok en af sine allermest bevægede møder, da der blev afholdt stort borgermøde om spørgsmålet bevilling eller ej, og beskyldninger om løgn og hykleri føg gennem luften, endda fremført af flere af byens absolutte ”spidser”. Ivrige deltagere i debatten på nej-siden var sognepræst Engel Jensen, højskoleforstander Madsen, kursusforstander Herskind, landbrugskonsulent Martin Nielsen (de radikales bannerfører) – i sig selv en magtfuld konstellation men som om det ikke var nok, havde nej-siden endvidere indkaldt den landskendte afholdsagitor Larsen-Ledet til at støtte sig.

Et højdepunkt i debatten blev det, da det blev afsløret, at et hold højskoleelever under en ekskursion til København havde besøgt bryggeriet Carlsberg. Højskoleforstanderen var dermed afsløret som hykler, i hvert fald efter ja-sidens opfattelse.

Og bedre blev det ikke, da en af nej-sidens stærkeste folk, cykelhandler Eske Sørensen, hårdt presset måtte indrømme, at han havde budt en kunde på en øl i sit værksted. Og i øvrigt kunne ja-siden med nogen styrke fremhæve, at man i forvejen kunne købe alt det øl, man ville, hos hver eneste af Røndes fem købmænd.

Aarhus Amtstidende – dengang egnens største avis – havde for en gangs skyld en grundig beretning fra Rønde og kunne berette, at spiritus-sagen ”deler i disse dage den smukke og ellers så rolige egns befolkning på en måde, der ikke forløber helt smertefrit i den personlige omgang”.

Stemningen i Rønde by var mest til gunst for spiritusbevilling, og der blev da også et klart flertal for den i Rønde. Men ak – afstemningen foregik i hele Thorsager-Bregnet sognekommune, og i Thorsager var der et lige så klart flertal imod bevillingen. Så alt i alt endte det med 269 imod og 219 for – og det lykkedes dermed Thorsagers befolkning at holde spiritussen væk fra Røndeborgerne, i hvert fald når de var på kro. Men Thorsager havde også nogle år tidligere mistet sin egen kro, efter at den også var blevet til afholdskro, så det var vel kun rimeligt, at så skulle Røndeborgerne ikke være gunstigere stillet...

DYRSKUER

De årlige dyrskuer på markedspladsen vest for Hotel Rønede - senere dog på "landboforeningsjorden" på Molsvej - var et årligt højdepunkt i byen. De afholdtes sidste gang i 1953. Tidligere godsinspektør Thygesen beretter i sine erindringer:

"Ved middagstid gik hornblæserne foran i en procession anført af sognerådsformanden og formanden for landboforeningen, fra dyrskuepladsen til Hotel Rønede, hvor den meget vigtige dyrskuefrokost blev indtaget, og hvor byen var stærkt repræsenteret. Først bød sognerådsformand Valdemar Helbo på byens vegne velkommen og priste samarbejdet og sammenholdet land og by imellem, hvorefter landboforeningsformanden tog fat – i sin tid Anders Andersen, "Juelsminde", og senere Chr. Toftgaard, "Røndegaard". De tolkede naturligvis landbrugets tak til byen og uddybede i fremragende taler landbrugets vanskelige vilkår og lige så mørke fremtidsudsigter, ifald det ikke blev bedre. Efter en lang frokost betragtedes dyrene igen, førend dagens højdepunkt: aftenens fællesspisning med damer på Hotellet..."

BAL I DEN BORGERLIGE

Borgerforeningen, der oprindeligt hed "Industri- og Haandværkerforeningen", holdt en gang om året bal for medlemmerne. For mange i byens "bedre borgerskab" var det årets begivenhed, og fhv. dameskrædder i systuen "City" (hvoraf husets navn "City-huset"), Erna Olsen, kan berette om den travlhed, der var på systuen op til ballet. Alle byens damer skulle have syet kjoler eller "stadses op" på anden vis. Hun fortæller: "Man kan næsten tale om et slags "aristokrati" i Rønede dengang – der var nogle, der var virkelig "fine" og havde brug for fine kjoler til fester og mærkedage... Når der var fest i Håndværkerforeningen – så var vi rigtig stadset op, herrerne i kjole og hvidt, damerne i flotte rober... Det var en selvfølge dengang, at vi sagde "De" til hinanden – damer, der havde været de bedste veninder et helt liv igennem, var stadig "Des". Der blev holdt på formerne... det var vel i løbet af 1960'erne, det forsvandt."

SAMLINGSSTED FOR BY OG LAND

Hotel Rønede var landboernes samlingssted, og det var borgerskabets samlingssted – så her mødtes land og by. Hotellet var også arbejderne samlingssted, for her blev bl. a. fagforeningens årlige traditionsrige juletræsfest holdt. Og Hotellet var også de efterhånden ganske mange foreningers samlingssted, for her holdtes generalforsamlingerne og de større møder. Hvert fjerde år var der vælgermøde – endnu i 1980'erne. Og da der ikke var noget forsamlingshus i Rønede, blev også alle større familiefester holdt på Hotellet.

Hotellet har huset mange mindeværdige skikkelser, tjener Frederik Jensen ("den store tjener"), tjener Andersen ("den lille tjener"), frk. Andersen – lille med bestemt - m. m. fl. At være servitrice, tjener, hotelkarl eller udsmitter på hotellet, det krævede sin mand, og helst en god del slagfærdighed. Familien Frederiksen havde i mange år garderoben i en slags forpagtning (indkasserede afgiften på oprindelig 50 øre pr. bøjle), og deltog også som kontrollør og medhjælp ved de større begivenheder, og sådan var Hotellet en skattet ekstra-arbejdsplads for mange, der gerne ville tjene en ekstra skilling.

Efter Holm var Hotellet i årene 1948 til 1956 forpagtet ud til Jørgensen, hvis kone havde tandteknikken længere nede ad Hovedgaden. I 1956 købte Vinther Jensen Hotellet og i de følgende

15 år frem til 1971 oplevede Hotel Rønde sin sidste glansperiode. Sønnen Kaj Vinther, der ligesom faderen var uddannet bager, stod for bageriet. Han fortæller:

”Vi var 15 fast ansatte. 3 i køkkenet (køkkenchef, kold jomfru, medhjælp), 3 stuepiger, 3 til servering, 3 i bageriet (mig selv, en bagersvend, en pige til at ekspedere), en hotelkarl – og så var der far og mor, der hjalp til overalt. Hertil kom et anseligt antal løst personale til fester og større begivenheder.

Far og mor boede i lejligheden ovenpå – med stue i de tre vinduer over hovedindgangen og soveværelse overfor mod gården - og i østfløjen ovenpå var der værelser til de ansatte (hotelkarlen boede dog i kælderen), og i vestfløjen var der 2 enkelt- og 5 dobbeltværelser til udlejning. Alle værelser var fuldt besatte, lejet ud til faste arbejds hold ved f.eks. vej- og husbyggeri på egnen. Om sommeren lejede vi værelser ude i byen, bl.a. kollegieværelser på gymnasiet, på den måde kunne vi til tider have 70 overnattende turister, der alle mødte op til morgenmad på Hotellet.

Der var bal eller stor fest hver eneste lørdag. Det var foreningerne, der stod for det: især gymnastikforeningen, DSU (Socialdemokraterne), VU (Venstre), Borgerforeningen, Amatørteatret, fagforeningerne o.s.v. Størst var nok Borgerforeningens årlige nytårsfest, det gik ikke stille af...

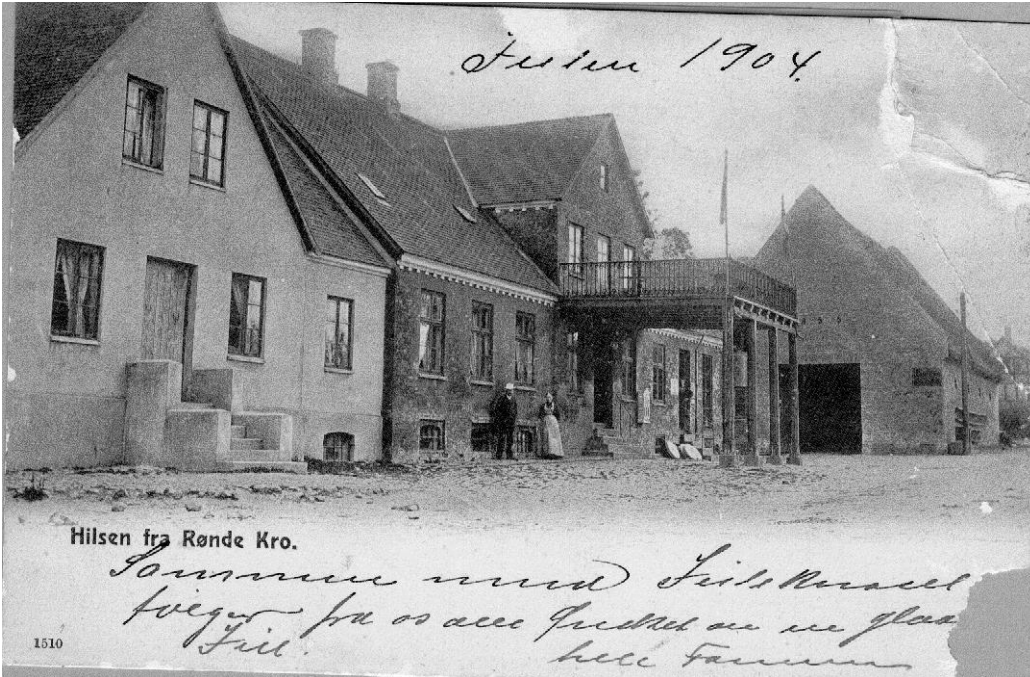
Det blev for meget, værst var det for mig at begynde kl. 5 om morgenen i bageriet, når der havde været fest på Hotellet dagen i forvejen. Far gav også tit en hånd med i bageriet. Vi besluttede at ændre bageriet til værtshus, det passede bedre med Hotellets tider. 1968 skete ombygningen, men vi beholdt det gamle bagerskilt som ”varemærke” og døbte værtshuset ”Kringlen” i respekt for fortiden”.

FRA HOTEL TIL BORGERHUS...

Efter Vinther Jensens tid er vi oppe i 1970’erne, og tiden blev en anden. Inger og Vagn Dalstrøm havde Hotellet i de første år af 1970’erne, Børge Godske Jensen den sidste halvdel af 1970’erne – han startede med vise-vershus og diskotek, og det sidste blev en stor succes og gjorde Hotellet berømt over hele Djursland. I 1980 fik Godske imidlertid en ny idé: han ville opbygge et ”Djurs Sommerland” – og som sagt så gjort – og Hotellet blev solgt til møbelhandler Anker Sørensen og tjener Jørgen Jensen, der året efter lod de 4 lejligheder ud mod Frederiks Allé opføre. Diskoteket var på det tidspunkt Hotellets absolut bedste indtægtskilde.

Efter Anker Sørensens død i 1986 fik Hotellet en omtumlet tilværelse. Omkring 1990 blev det købt af Kaj Jensen fra Århus, der udlejede Kringlen for sig selv, mens hovedhuset i en periode udlejedes til Erling Secher, der indkvarterede polakker her – men den bedste forretning kom, da flygtningene strømmede til Danmark fra borgerkrigen i Jugoslavien og Hotellet kunne udlejes som asylcenter til Røde Kors.

Efter endnu et par omtumlede år sidst i 1990’erne blev Hotellet købt af Rønde kommune. Hovedbygningen var i mellemtiden efter en ny lokalplan fra 1993 erklæret bevaringsværdig. Kommunen lod Hotellets hovedhus restaurere og indrette til borgerhus, færdig 2004 – og dermed er ringen sluttet, Hotellet er igen på vej til at blive et samlingssted for byens og egnens befolkning.

Rønde Kro omkring 1904, mellembbygningen er beboelse, man ser, at kroforpagter Søren Schmidt også driver købmandshandel, i baggrunden rejsestalden.

Hotel Rønde 1924, mellembbygningen er nu udlejet til Aarhus Privatbank, der er kommet kviste på hovedbygningen, hotelejer Aage Holm har tydeligvis renoveret og "strammet op" på hele komplekset. Årstallet "1855" stod i de første år på rejsestalden.

Hotel Rønne omkring 1937. Der er nu bageri i mellembygningen, og der sælges benzin fra en stander ude ved vejen. Den store træbalkon på hovedbygningen er væk.

Hotel Rønne 1987 - mellembygningen er nu bodega ("Kringlen"). Hotellet er malet okserødt.

HOTELLET'S FORPAGTERE OG EJERE:

- 1855: den nye Århus-Grenå landevej anlægges nord om Rønede
- 1856: Kalø Gods bygger den nye **Rønede Kro**, bevillingen flyttes fra den gamle kro til den nye 2. december 1856, kroen forpagtes ud til familien **Schmidt**
- 1859: Schmidt dør, enkefru Schmidt fører forpagtningen videre, sønnen Søren hjælper til og overtager gradvist ledelsen
- 1891: forpagtningen overtages af **Søren Schmidt**, der omkring århundredskiftet desuden er sognefoged og driver købmandshandel.
- 1912: forpagtningen ophører
- 1913: forpagtningen overtages af **J. J. Dall**
- 1917: forpagtningen ophører
Aarhus Privatbank, Rønede Afdeling, lejer sig ind i mellembygningen (mellem hovedhuset og salen, opførelsesår uvis, men før 1904)
- 1918: **Frederik Legarth** køber kroen, begynder udstykning af krojorden, selve kroen med tilhørende markedsplads (?) sælges til **L. P. Petersen**, der omdanner kroen til afholdshotel under det nye navn "**Rønede Missionshotel**"
- 1922: **Åge Holm** køber kroen, der kommer til at hedde "**Hotel Rønede**", Holm ansøger i de følgende år flere gange sognerådet om spiritusbevilling, men får hver gang afslag. 1937 afholdes folkeafstemning om bevillingen, resultatet er igen et nej
- 1925: Privatbanken ud af mellembygningen, hvor der i stedet indrettes bageri, i mange år med bagermester Simonsen fra Århus
- 1932: den gamle kørestald nedrives, og møbelhandler Hans Nielsen opfører en ny bygning på grunden. Det nystiftede Rønede Brugsforening lejer sig ind i bygningens østlige ende (møbelforretning i den vestlige).
- 1941: Holm får endelig spiritusbevilling
- 1944: tyskerne beslaglægger Hotellet, salen bliver infirmeri og rekreationscenter, resten af Hotellet sammen med Højskolen tysk "hovedkvarter" for vagtmandskab m.m.
- 1945: tyskerne ud
- 1948: Holm syg, går på pension (hus over for højskolen), kroen forpagtes ud til **Jørgensen**. Jørgensens kone er tandtekniker på Hovedgaden 50, hvorfor familien Jørgensen bliver de første ejere/forpagtere, der ikke bebor Hotellets lejlighed på loftsetagen

1956: Holm (eller hans arvinger?) sælger kroen til **Vinther Jensen**, bagermester fra Mejlby, hvis søn Kaj, der også er uddannet bager, senere overtager ledelsen af bageriet

1968 opgives bageriet, i stedet indrettes værtshuset ”Kringlen”

1971: **Vagn og Inger Dalstrøm** overtager Hotellet

1976: **Børge Godske Jensen** (den senere stifter af Djurs Sommerland) overtager Hotellet, indretter vise-vershus og begynder med ugentlig diskotek – med stor succes

1980: møbelhandler **Anker Sørensen** og tjener **Jørgen Jensen** overtager Hotellet, der fortsat har succes med diskoteket

1981: de fire lejligheder (oprindelig 8 værelser) ud mod Frederiks Allé opføres

1986: Anker Sørensen dør, arvingerne fortsætter engagementet i Hotellet

1989: Kreditforeningen overtager Hotellet, tvangsauktion 15. febr. 1989

1989: **Sinna og Sven Nedergaard** (fra Frederikshavn) overtager Hotellet, afviser diskotek, bankospil m.m., vil gøre Hotellet til et velrenommeret spisested, maler Hotellet gult (før okseblodsrødt)

1990: Kreditforeningen Nykredit overtager Hotellet

1991: **Kaj Jensen**, Fiat i Århus, køber Hotellet

udlejer Kringlen til værtshus, udlejer hovedbygningen til Erling Secher, der kører bus på Polen og indkvarterer polakker her

1993: hovedbygningen udlejes til Røde Kors, der indretter asylcenter - samme år (10. febr. 1993) vedtages ny lokalplan, der erklærer Hotellets hovedbygning ”bevaringsværdig”

1998: Kreditforeningen overtager Hotellet

1999: **Løgten Invest** køber Hotellet

2000: **Rønde Kommune** køber Hotellet (undtagen lejlighederne på Frederiks Allé og Kringlen) med henblik på indretning til borgerhus, 15. aug. 2000. Hotellet indgår som et væsentligt led i en plan for ”helhedsorienteret byfornyelse”, hvortil der for store dele af arbejdet kan fås 50% statsrefusion. Hotellet skal i den helhedsorienterede byfornyelse være det sociale element, ”Liv i Byen”, et centralt samlingssted for alle uanset køn, race, politisk eller religiøs tilknytning etc.

2001: byggeudvalg valgt 9. okt. 2001, ombygning vedtaget 19. nov. 2001,

2002: ny lokalplan 23. april 2002: hovedbygningen fortsat ”bevaringsværdig”

- 2003: restaureringen og ombygningen af hovedhuset begynder,
 2004: efteråret 2004 afsluttes renoveringen, indvielse august 2004.
 2005: Ved husets 150-års jubilæum i 2005 fejres samtidig det moderne Røndes 150-års fødselsdag.

Tilføjelser 2009:

2006, i Rønde Kommunes sidste leveår, købte kommunen Kringlen med henblik på at inddrage den i det samlede medborgerhus-kompleks.

2007 indviedes ”Markedspladsen”, et nyt torv mellem Hotellet og Busterminalen. Navnet kommer af, at det nye torv ligger, hvor kroen i sin tid havde markedsplads.

Ved kommunalreformen i 2007 overgik Hotellet til Syddjurs Kommune.

2008 fik Syddjurs Musikskole lokaler på Hotellet.

1. januar 2009 blev Teaterkompagniet, Syddjurs Kommunes nye egnsteater, installeret på Hotellet.

Der opstod derved diskussion om Hotellets fremtidige brug, idet de oprindelige brugere, foreningerne, frygter at blive presset ud af Hotellet af de nye faste brugere, musikskole og egnsteater.

Der forberedes renovering af facade ud mod Markedspladsen samt etablering af en ny ”lille sal” over Kringlen – dette sidste for at afhjælpe lokalemanglen efter at musikskole og egnsteater har fået plads i huset.

2016 flyttede Kringlen ned ad gaden til den tidligere ”Kylling” (grillbar), den gamle krosal blev nedrevet, og i stedet opførtes en ny teatersal. Hotellet har siden lydt navnet ”Kulturhotellet”.

(Skrevet af Vilfred Friborg Hansen, oprindeligt til jubilæet i 2005, men senere en del tilføjelser)